

Sygn. akt II AKzw 231/22

POSTANOWIENIE

Dnia 22 marca 2022 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA Piotr Pośpiech

Protokolant: Kamil Klupś

przy udziale prokuratora Prokuratury Regionalnej w Katowicach Marty Irzyńskiej

po rozpoznaniu w sprawie **J. B.**

zażalenia wniesionego przez skazaną

na postanowienie Sądu Okręgowego w Bielsku Białej

z dnia 21 grudnia 2021 roku, sygn. akt IV Kow 1434/21

w przedmiocie odwołania warunkowego przedterminowego zwolnienia

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

postanawia

1. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie;
2. zwolnić skazaną od kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Zażalenie skazanej nie zasługuje na uwzględnienie.

Przeprowadzona przez Sąd Apelacyjny kontrola odwoławcza zaskarżonego postanowienia potwierdziła prawidłowość poczynionych przez sąd a quo ustaleń faktycznych oraz prawnych, które legły u podstaw odwołania skazanej w trybie przewidzianym w art. 160 § 3 k.k.w. warunkowego przedterminowego zwolnienia, a udzielonego jej postanowieniem Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 13 kwietnia 2021 roku, sygn. akt IV Kow 406/21/wz.

Analiza akt dozoru oraz informacji zawartych w aktach przedmiotowej sprawy nie pozostawia wątpliwości co do tego, że sformułowana wobec skazanej pozytywna prognoza kryminologiczno – społeczna okazała się nie do końca trafna. Sąd ma w polu widzenia okoliczność, że skazana w okresie próby realizowała część obowiązków probacyjnych takich jak zakaz spożywania alkoholu i zażywania środków odurzających, czy powstrzymywania się od kontaktowania się z osobami karanymi i uzależnionymi od alkoholu lub środków odurzających. Jednak część z nich nie była wykonywana. Skazana w okresie próby nie podjęła pracy zarobkowej a także nie kontynuowała terapii odwykowej. Od początku biegu okresu próby skazana podawała fałszywe informacje na temat miejsca swojego faktycznego miejsca zamieszkania. W świetle jednak przedstawionych okoliczności, najbardziej znaczące jest to, że w dniu 23 sierpnia 2021 r. J. B. dokonała przestępstwa określonego w art. 180a k.k., za co została skazana prawomocnym wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Tychach II Wydział Karny z dnia 12 października 2021 roku, sygn.. akt II K 1284/21 na karę ograniczenia wolności, a zatem rażąco naruszyła porządek prawny. Wyeksponować należy w tym miejscu okoliczności inkryminowanego zdarzenia, a zwłaszcza, że przestępstwo, którego się dopuściła, w połączeniu z uprzednią wielokrotną karalnością J. B. świadczy o problemach wymienionej z samokontrolą i samodyscypliną,

co stanowi wskazanie do poddania skazanej dalszym oddziaływaniom resocjalizacyjnym w warunkach izolacji penitencjarnej.

Równocześnie sformułowane przez skarżącą zarzuty i podniesiona na jego poparcie argumentacja, nie stanowią podstawy do zmiany zaskarżonego postanowienia. Wskazane w zażaleniu skazanej okoliczności zamieszkiwania naprzemiennie w domu jednorodzinnym nr 2 znajdującym się w miejscowości R. przez okres 4 dni oraz w T. przez okres 4 dni nie były oparte na prawdzie. Analiza materiału dowodowego w tym karty czynności dozoru kuratora zawodowego wyraźnie wskazują, że skarżąca była wyłącznie dwukrotnie widziana przez właścicielkę domu M. J. oraz nie zamieszkuje pod wskazanym adresem oraz, że dozorowana nie będzie tam zamieszkiwać. Ponadto podczas kontaktu telefonicznego z kuratorem nie była w stanie wyjaśnić podania nieprawdziwych informacji o miejscu swojego zamieszkania. Zatem brak było podstaw do poczynienia odmiennych, ustaleń faktycznych aniżeli te wyrażone przez Sąd Okręgowy.

Reasumując podzielić należy wyrażony w orzeczeniu Sądu Okręgowego pogląd, że okres próby skazanej nie przebiegał pomyślnie. Skazana w istocie nie poddała się rygorom związanym z zastosowanym środkiem probacyjnym, rażąco naruszając porządek prawny.

Mając na względzie całokształt zachowania skazanej w okresie próby, zdaniem Sądu Apelacyjnego brak jest podstaw do zmiany zaskarżonego postanowienia. Skazana nie wykorzystała danej jej szansy, nie jest w stanie utrzymać wymaganej w warunkach wolnościowych samokontroli i samodyscypliny.

Wobec powyższego należało utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie, zwłaszcza, że skarżąca w wywiedzionym zażaleniu nie przedstawiła motywacji mogącej wpłynąć na zmianę zapatrywań sądu odwoławczego.

ZARZĄDZENIE

- odpis postanowienia doręczyć skazanej z pouczeniem, że jest ono prawomocne;

- zwrócić akta sprawy.

Katowice, dnia 22 marca 2022 r.